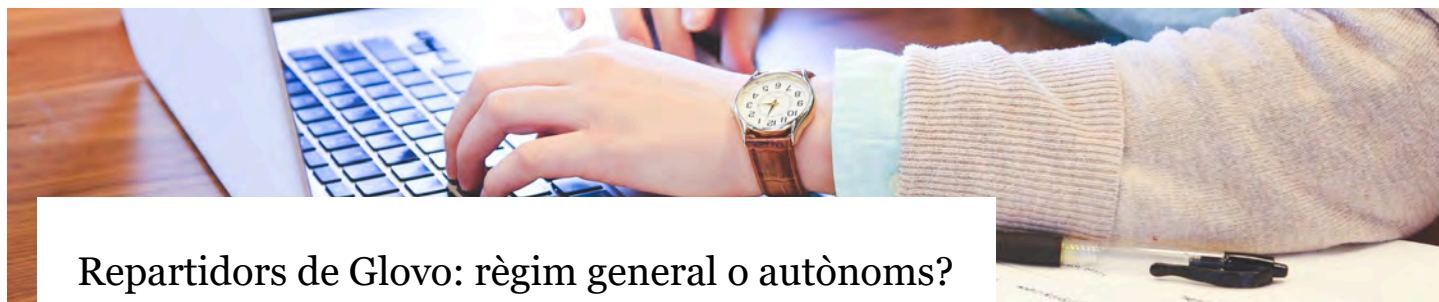

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Repartidors de Glovo: règim general o autònoms?

16-10-2019

La irrupció de les noves tecnologies els últims anys ha tingut una marcada incidència en l'organització de determinades activitats, tradicionalment vinculades a estructures empresarials ben definides i caracteritzades per la configuració laboral de les relacions de treball que s'hi desenvolupaven. Un dels àmbits en els quals aquestes noves formes d'organització, de base tecnològica, han comportat un canvi més significatiu en l'organització del treball és, sens dubte, el dels **serveis de recollida, transport i lliurament de productes a domicili en trajectes de proximitat**.

Ens estem referint a les empreses que ofereixen als ciutadans la possibilitat d'adquirir un determinat bé i rebre-ho de manera gairebé immediata al seu domicili, conjugant l'organització d'una sòlida base de comerços de diferent índole als quals es pot accedir per obtenir aquest bé amb una xarxa de repartidors que, amb l'agilitat i la immediatesa que possibiliten la utilització de mitjans de transport molt lleugers -bicicletes o ciclomotors en la majoria dels casos-, són capaços de recollir el bé seleccionat i lliurar-ho al domicili del comprador en un breu espai de temps. Per al consumidor, el servei presenta una enorme facilitat d'ús, ja que **a través d'una aplicació informàtica que pot instal·lar en el seu telèfon mòbil** o en qualsevol altre dispositiu electrònic, es limita a seleccionar el producte i pagar-ho sense ocupar-se de res més.

El debat s'ha suscitat de manera intensa a l'hora de determinar si la relació que uneix a cadascun dels repartidors amb l'organitzadora del servei, és a dir, la propietària de l'aplicació informàtica, és de **naturalesa laboral** pel fet que hi concorren les notes caracteritzadores de dependència i alienitat o si, per contra, en absència de tals notes la relació ha de quedar exclosa de la regulació del dret del treball.

Ja hi ha moltes actuacions inspectores i resolucions judicials en aquest àmbit concret, i no totes han arribat a una conclusió idèntica. Recentment, el **Tribunal Superior de Justícia d'Astúries** va concloure en el cas de l'empresa Glovo, en la [Sentència 1818/2019](#), de 25 de juliol de 2019, que la relació que manté amb els seus repartidors és laboral i que, per tant, han de tenir contracte de treball i trobar-se en **alta en el règim general de la Seguretat Social**. Entén la Sala Social del Tribunal asturià que concorren en aquest cas les notes de voluntarietat i prestació de serveis de

caràcter estrictament personal *-intuitu personae-* per part del treballador demandant, així com les de dependència i alienitat que caracteritzen la relació laboral, de conformitat amb el que estableixen els articles 1.1 i 8.1 del vigent [text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors](#). Atès que el treball del demandant s'incardina dins de l'àmbit d'organització i direcció de l'empresa demandada -postil·la el Tribunal-, s'ha de concloure l'existència d'una relació laboral entre les parts. En definitiva, es conclou que estem davant un supòsit de “falsos autònoms”.

No obstant això, encara més recentment, hem conegut el contingut de la **Sentència de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Madrid número 715/2019, de 19 de setembre de 2019**, que arriba a la conclusió contrària. En aquest cas, el Tribunal madrileny considera que existeixen suficients elements provats per **desvirtuar l'existència d'alienitat i dependència en el cas dels repartidors de Glovo**. Entre d'altres, fa referència a la llibertat d'elecció de franja horària per fer el repartiment i per triar les comandes que el repartidor atindrà, qui també decideix la ruta a seguir fins al domicili del client; la retribució basada en el nombre de serveis prestats i en el nombre de quilòmetres recorreguts; la inexistència de pacte d'exclusivitat ni d'obligació de justificar les absències o, en definitiva, l'assumpció de la responsabilitat de la correcta realització del servei. Per tant, aquests repartidors són treballadors autònoms econòmicament dependents i, per tant, han d'estar en **alta en el règim especial de treballadors autònoms**.

Així doncs, sembla que el debat no solament es manté, sinó que s'intensifica, de manera que ja s'entrelluca que la fase següent se substanciarà davant la Sala Quarta del Tribunal Suprem.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació